చుక్కమ్మ కథ

"మంచినీళ్ళు."

బొంగురు గొంతు వినిపించి సుబ్రమణి వెనుదిరిగి చూశాడు. లోపల తడికె పక్కగా ఉన్న స్టూలుమీద కదలకుండా మెదలకుండా చాలా సేపటినుంచీ కూర్చుని ఉన్నాడా వ్యక్తి. సన్నగా, పొడవుగా ఉన్నాడు. గడ్డం మాసిఉంది. కళ్ళకు పాత ఫ్రేముగల జోడు ఉంది. పొట్టిచేతుల చొక్కా భుజంమీద చిరిగి ఉంది. కట్టుకున్న పంచె మాసి ఉంది. కళ్ళు లోతుకు పీక్కుపోయి ఎక్కడో చూస్తున్నట్టున్నాయి. తెల్లవారుతూ ఉండగా టీ దుకాణంలోకి వచ్చాడు ఆ వ్యక్తి.

వచ్చిరాగానే చుక్కమ్మను పలకరించాడు. ఆమె తలఎత్తి అతన్ని చూసింది గాని, ఏమీ మాట్లాడినట్టు లేదు. అంతే... అప్పుడు వెళ్ళి ఆ అవిటి స్టూలుమీద కూర్చున్న ఆ మానవుడు కదలలేదు. మెదలలేదు. ఉండి ఉండి గల్లా దగ్గర కూర్చున్న చుక్కమ్మవైపు చూపులు సారిస్తున్నాడు. చుక్కమ్మ మాత్రం తన పని తాను చూసుకుంటున్నది. టీ కోసం వచ్చేవారు, టీ తాగి వెళ్లేవారు — అంతా ఒక మోస్తరు హడావిడి....చుక్కమ్మ ఇప్పుడు సుబ్రమణి వంక చూసింది. ఆ వ్యక్తిని చూపుతూ 'నీళ్ళివ్వు....తరువాత టీ ఇవ్వు' అన్నది.

సుబ్రమణి ముందు మంచినీళ్ళ గ్లాసు తీసుకువెళ్ళి అతనికి అందించాడు. ఆ వ్యక్తి నీళ్లు తాగిన తరువాత గ్లాసు క్రిందపెట్టి "టీ వొద్దు—" అన్నాడు. తర్వాత జేబులో నుంచి బీడీతీసి నోట్లో ఉంచుకుని అగ్గిపుల్ల గీసి వెలిగించుకునేందుకు ప్రయత్నించాడు. చేతివ్రేళ్లు సన్నగా వణుకుతున్నందువల్ల మూడు పుల్లలు గీచాక గాని బీడీ వెలగలేదు. ఆ తర్వాత ఒక్కసారి పొగ పీల్చిన వెంటనే దగ్గు వచ్చింది. అరచేతో

గుండె రుద్దుకున్నాడు. ఆ తర్వాత తేరుకుని అలాగే కూర్చుండిపోయాడు.

చుక్కమ్మ హడావిడిగా ఉంది. ఉదయం వేళ....వచ్చేలారీలు.... పోయే లారీలు....బస్సులు.

స్టౌమీద నీళ్లు మరుగుతున్నాయి. సుబ్రమణి రెండు చేతులా పని చేస్తున్నాడు. పాకముందు ఉన్న పొడవాటి చెక్క బల్లలమీద కూర్చుని టీ తాగుతున్నారు కొందరు....కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.

పక్కనే కొంచెం దూరంలో నిద్ర గన్నేరు చెట్టు....ఎప్పటిదో.... పెద్ద గొడుగులాగా వ్యాపించి ఉంది. ఎదురుగా కొండల మధ్య ఆకాశంలో సూర్యుడు మందంగా వెలుగుతున్నాడు. పైన మబ్బులు కమ్ముకొస్తున్నాయి. చల్లనిగాలి వీస్తున్నది.

చుక్కమ్మ పాత సొరుగుల బల్ల వెనక స్టూలుమీద కూర్చుని ఉండి ఒక్కసారి ఆ వ్యక్తివైపు చూసి మళ్ళీ అంతలోనే చూపులు తిప్పుకున్నది.

సుబ్రమణి టీలు అందిస్తూ హడావిడిగా ఉన్నాడు. అతనికి ఒక కాలు అవుడు. కాలు ఎత్తి ఎత్తి వేస్తూ నడుస్తున్నాడు.

అంతలో ఒక లారీ డ్రయివరు రోడ్డు పక్కగా లారీ ఆపి, క్లీనరుతో సహా వచ్చి 'రేయ్ కుంటోడా! టీ చెయ్యి... స్పెషల్' అన్నాడు.

సుబ్రమణికి కోపం వచ్చింది. మొహం ఎర్రబడింది. నుదుటిమీద పడుతున్న వెంట్రుకలు వెనక్కు తోసుకుని ఏమీ మాట్లాడకుండా టీ కలపడంలో నిమగ్నుడైనాడు.

కాని చుక్కమ్మ ఊరుకోలేదు. కస్సుమని లేచింది. 'ఏమయ్యా! ఎందుకట్టా అనవసరంగా నోరు పారేసుకుంటావు?" అన్నది.

అతడు అనవసరంగా నవ్వుతూ 'నేనేమన్నాను చుక్కమ్మా! ఎందుకంత కోపం నీకు?" అన్నాడు.

చుక్కమ్మ ఎర్రబడ్డ కళ్ళతో చూస్తూ 'ఏమీ అనలేదా? ఛీ... "సిగ్గులేని మనుషులు ..." అన్నది.

లారీ డ్రయివరు జంకాడు....ఏదో గొణుగుతూ సుబ్రమణి ఇచ్చిన టీ అందుకుని నెమ్మదిగా తాగుతూ కూర్చుండిపోయాడు.

సుబ్రమణి లోలోపల ఉడికిపోతున్నాడు. కోపంతో మొహం జేవురించి ఉంది. తల వంచుకుని నిలబడి ఉన్నాడు.

లోపలి స్టూలుమీది వ్యక్తి మళ్ళీ 'మంచినీళ్లు' అన్నాడు బొంగురు గొంతుకతో. ఈసారి చుక్కమ్మ లేచింది. వెళ్ళి మంచినీళ్లు అందించి అతడు తాగినంతసేపూ ఎదురుగా నిలబడి ఉండి, ఆ తర్వాత గ్లాసు అందుకుని, 'ఊఁ! ఏమిటి సంగతి?' అని మాత్రం అడిగింది.

అతడు వెంటనే ఏమీ మాట్లాడలేదు. అంతలో ఎందుకో ఒకసారి తల దించుకున్నాడు. మళ్ళీ సందేహిస్తున్నవాడిలా నెమ్మదిగా తలఎత్తి చూసి లోగొంతుకతో 'ఏమీలేదు. ఊరికే చూసిపోదామని ...' అన్నాడు.

చుక్కమ్మ చిరాకుతో 'బేరం టైము....చూశావుగా? ఇంకా ఎందుకిక్కడ కూర్చోడం? టీ ఇమ్మన్నాను. తాగి వెళ్ళిపోవచ్చు....' అన్నది.

అతడు హడావిడి పడుతూ గొంతు సర్దుకున్నాడు. వొద్దు ... వొద్దు ...నీతో ఒక్క క్షణం మాట్లాడాలి....'

చుక్కమ్మ మళ్ళీ చిరాగ్గా 'ఏముంది మాట్లాడేందుకు? ఇంకా ఏం మిగిలి ఉంది మనిద్దరి మధ్య?' అన్నది, నెమ్మదిగానే అయినా తీవ్రంగా. వాళ్ళ మాటలు సుబ్రమణికి వినబడుతూనే ఉన్నాయి. పాక బయటి వారికి వినిపించే అవకాశం లేదు. అక్కడ బల్లలమీద కూర్చున్నవారు ఎవరి గొడవలో వారున్నారు. లారీలు....ట్రిప్పులు....ప్రమాదాలు ...రూట్లు .. లోడు....వీటిపైన కబుర్లు సాగుతున్నాయి. సుబ్రమణి వచ్చిన వారికి టీ అందిస్తూనే ఒక చెవి ఇటు పడేసి ఉంచాడు.

ఆ వ్యక్తి గొంతు వణకుతున్నది. 'లేదు ...నామాట ఒక్క క్షణం విను....నీకు కోపంగా ఉందని నాకు తెలుసు....అయినా నా పరిస్థితి....' అంటున్నాడు.

'నీ పరిస్థితికేం? నిక్షేపంగా ఉంటుంది....నా బతుకంతా నాశనం చేశావు. బంగారంలాటి నా కొడుకును పొట్టన బెట్టుకున్నావు' అని మొదలు పెట్టింది చుక్కమ్మ కసిగా.

'కలిసి ఉన్నన్నాళ్ళూ నన్ను కాల్చుకుతిన్నావు. ఆ మహాతల్లి మా అత్తగారు చచ్చి ఏలోకాన ఉన్నదో ఆమె బతికుండగా మాత్రం కొంచెం సుఖపడ్డాను. ఆమె పోయింది....నీకు అడ్డులేకుండా పోయింది. నన్ను మనిషిలాగ ఎన్నడైనా చూశావా? ఎన్ని హింసలు పెట్టావు? చివరకు జంతువులాగా కన్నబిడ్డను పొట్టనబెట్టుకున్నావు. అదృష్టమంతుడివి.... మంచిదాన్ని గనక వొదిలేశాను. లేకపోతే కేసుచేసి నీ అంతు చూసేదాన్ని...'

చుక్కమ్మ కళ్లు నీళ్ళతో నిండుతున్నాయి. గొంతు వణుకుతున్నది. అయినా మాట్లాడుతూనే ఉంది.

'ఇప్పుడు మాత్రం నీకేం? నా పీడా విరగడైపోయింది. మళ్ళీ మరో అమాయకురాల్ని కట్టుకుని దానికి నరకం చూపిస్తున్నావు. అన్నట్టు కట్నం కూడా తీసుకున్నావా? ఏమాత్రం తీసుకున్నావేం? అవున్లే... పెళ్ళికాని ఆడపిల్లలు కొల్లలు. వాళ్ళని వొదిలించుకోడానికి మగపురుగు దొరికితే చాలని చూస్తారు పెద్దవాళ్ళు. నీలాంటి మగ జంతువులు దొరికితే చాలు వాళ్ళకి.... ఆడపిల్లలు ఎట్లాచస్తే మాత్రం ఏమి?...'

ఆ వ్యక్తి మాటి మాటికీ తల ఊపుతూ ఏదో చెప్పాలని ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాడు. కాని చుక్కమ్మ అతనికి ఆ అవకాశం ఇవ్వలేదు. చివరికి అతడు అరచేత్తో నుదురు బాదుకున్నాడు.

ఆ చప్పుడు విని సుబ్రమణి వెనుదిరిగి చూశాడు. చుక్కమ్మ ఉన్నట్టుండి చుట్టూ చూసి కదిలింది, 'టీ ఇప్పిస్తాను....తాగి పో....' అంటూ.

ఆ వ్యక్తి హఠాత్తుగా ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని 'నీకు దణ్ణం పెడతాను....ఒక్క క్షణం నన్ను మాట్లాడనివ్వు....' అన్నాడు.

చుక్కమ్మ పురుగు పాకుతున్నట్టు చివాలున చెయ్యి విదిలించుకుని, 'సుబ్రమణీ! ఒక టీ పట్టుకురా!' అని అక్కడే నిలబడింది.

సుబ్రమణి వెంటనే టీ తెచ్చి అందించాడు.

అతడు దాన్ని అందుకుని స్టూలు పక్కనే నేలమీద ఉంచి వణుకు

తున్న ప్రేస్సు జేబులో ఉంచి మరో బీడీ ఇవతలికి తీశాడు. దాన్ని వేళ్ళ మధ్య ఉంచుకున్నాడే తప్ప కాల్చలేదు.

చుక్కమ్మ కను తుదలు తుడుచుకుని అక్కడే కొన్ని క్షణాలు నిలబడింది. ముఖం కందగడ్డలా ఉన్నా తెచ్చికోలు నవ్వుతో సుబ్రమణి వంక చూసింది.

సుబ్రమణి ఆ వ్యక్తి వంక చూశాడు. అతడిలో కదలిక లేదు. జేవురించిన ముఖంతో శూన్యంలోకి చూస్తున్నవాడిలా, శిలా ప్రతిమలా కూర్చుని ఉన్నాడు.

చుక్కమ్మ కదిలి రాబోయింది.

ఆ వ్యక్తి నెమ్మదిగా 'చూడు....ఒక్క నిముషం నిలబడు....నేను చెప్పేది విను....నేను పాపాత్ముణ్ణే... ఇప్పుడు ఇబ్బడి ముబ్బడిగా అనుభవిస్తున్నాను' అంటూ గొంతు పూడుకుపోగా ఆగిపోయాడు.

'ఏం? ఏమయింది?' అన్నది చుక్కమ్మ వ్యంగ్యంగా కటువుగా.

'అది....రాక్షసి.... చిత్రవధ అనుభవిస్తున్నాను... దాని తల్లీ, అన్నా చేరారు. ఇల్లూ వాకిలీ అన్నీ పోయాయి. ఉద్యోగం పోయింది' ఇక ఏమీ మిగిలిలేదు. అంతా నేనే చేతులారా చేసుకున్నాను. ఇంక.....

చుక్కమ్మ అడ్డు తగిలింది. 'ఇక ఇక్కడ దిగబడిపోదామని వచ్చావు. అదేమీ కుదరదు. ఇక నీలాటి వాడికి మిగిలిందొకటే తోవ.... ఆమె కంఠస్వరం కటువుగా కరకుగా మారింది. ఒక్క క్షణం ఆగి కసిగా 'ఇక మిగిలిందొకటే తోవ.... అలవాటైన విద్యే.... దోపిడీలు మొదలుపెట్టు....దేశాలు పట్టి తిరుగు....నీకేం? హత్యలుచేసి కూడా బ్రతగ్గలవు....' అన్నది.

అతడు తల వంచుకున్నాడు. నేల చూపులు చూస్తూ చేతి వేళ్ళ మధ్య బీడీ నలుపుతూ కూర్చున్నాడు.

చుక్కమ్మ ఆ మాటలు పూర్తిచేసి చివాలున కదిలి ఇవతలికి వచ్చి పాత బల్లవెనక స్టూలుమీద కూలబడింది. క్షణాల్లో ముఖకవళికలు మార్చివేసింది.

క్రమంగా బయట మబ్బులు చిక్కబడుతున్నాయి. ఉండి ఉండి 'కురుస్తాం.... కురుస్తాం....' అని గర్జిస్తున్నాయి. అవతల హైరోడ్డమీద లారీలు, బస్సులు 'రివ్వురివ్వున' వెళ్ళిపోతున్నాయి. పట్నంలో బస్టాండు రెండు మైళ్ళ దూరం ఉంటుంది.

క్రమంగా టీ దుకాణం దగ్గర బేరం తగ్గింది.

చుక్కమ్మ సొరుగు లాగి డబ్బు లెక్క పెట్టుకుంటున్నది. సుబ్రమణి ఆమె పలుచని వేళ్ళవంకనే చూస్తున్నాడు.

అంతలో ఎవరో తరుముకుని వచ్చినట్టు దడదడమని పెద్దపెద్ద చినుకులు ముందు పడ్డాయి. అంతలో తగ్గాయి. ఆ తర్వాత రెండు, మూడు క్షణాల్లో చప్పుడు చేస్తూ వర్షం పడటం ప్రారంభించింది. తాటాకుల చివళ్ళనుంచి నీళ్ళు ధారగా పడుతున్నాయి.

చుక్కమ్మ సొరుగుమూసి 'ఈ దొంగచచ్చినోడు రాలేదు....' అనుకున్నది.

సుబ్రమణికి నవ్వు వచ్చింది. కాని పైకి నవ్వలేదు. పక్కకు తిరిగి వర్షపు చినుకుల వంక చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

ఆనాడూ ఇలాగే వర్షం ఇప్పటికి సంవత్సరం దాటిపోయింది. తాను దిక్కూ మొక్కూ లేక ఎక్కడో తమిళనాడు మారుమూల నుంచి రైలెక్కి వచ్చాడు. టిక్కెట్టు లేనివాళ్ళను టి.సి. లు పట్టుకుంటూ ఉంటే పసిగట్టి, చివరి పెట్టెలో నుంచి వేగం తగ్గిన అదను చూసి క్రిందికి దూకేశాడు. చుట్టూ చూస్తే అంతా కొత్తదేశం.... ఊళ్ళోకివచ్చి నడవటం మొదలుపెట్టాడు. ఏది ఏమిటో తెలియదు. భాష రాదు. జేబులో ఉన్నవి కాసిని చిల్లరనోట్లు మాత్రం. ఒక హోటల్లో కడుపు నింపుకుని తోచిన దిక్కుగా నడవడం సాగించాడు. ఊరు వెనకబడింది. నడుస్తూనే ఉన్నాడు. అంతలో ప్రమాదం జరిగిపోయింది. రివ్వున దూసుకు వచ్చిన లారీ అతన్ని పక్కకు కొట్టేసి, ఆగకుండా వెళ్ళిపోయింది. తాను విసిరేసినట్టు దూరంగా పడిపోయాడు. వెంటనే లేద్దామనుకున్నాడు కాని లేవలేకపోయాడు. తన కంతవరకే తెలుసు. ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందో తెలి

యదు. ఎదురుగా టీ దుకాణం. దేవతలా చుక్కమ్మ తనను రక్షించింది. పదిహేను రోజులు కాబోలు ఆస్పత్రిలో ఉండి ఈ లోకంలో పడ్డాడు అవిటి కాలితో. తర్వాత ఎక్కడికీ పోలేదు. ఇదే లోకమైపోయింది. తనకు వచ్చిన ఒకే ఒక విద్య తనకు ఆధారమైంది. సుబ్రమణి ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

ఉదయం నుంచీ లోపల కూర్చున్న వ్యక్తి ఎప్పుడు లేచివచ్చాడో ఏమో, చుక్కమ్మకు ఎదురుగా నిలబడి పెద్దగా అరుస్తున్నాడు. చుక్కమ్మ అంతకంటే గట్టిగా అరుస్తున్నది.

ఆ వ్యక్తి అంతలో తల ఊపి ఏమనుకున్నాడో ఏమో, విసవిస నడిచి బయటికి వర్షంలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

వలుచని చినుకుల తెరల మధ్య ఆ వ్యక్తి కొన్ని క్షణాల్లో అదృశ్యమైపోయాడు.

సుబ్రమణి చుక్కమ్మ వంక చూశాడు.

ఆ ముఖం ఇప్పుడు తేటగా ఉంది. సుబ్రమణిని చూసి నవ్వింది. అతి సహజమైన సుఖప్రదమైన నవ్వు....సుబ్రమణి నివ్వెరపోయాడు. చుక్కమ్మ నెమ్మదిగా 'శని వొదిలి విరగడైపోయింది' అన్నది. ఆ తర్వాత మళ్లీ 'సుబ్రమణీ ! మంచి టీ చెయ్యి....మనిద్దరికీ' అన్నది అతి మెత్తని కంఠస్వరంతో.

'ఆ తర్వాత ఈ దొంగ చచ్చినోడు రాలేదు చూడు....' అన్నది మళ్ళీ. దొంగచచ్చినోడు ...రాడు ఇప్పుడప్పుడే రాడు....

ఈపాటికి ఏ సారా దుకాణంలోనో, ఏ క్లబ్బులోనో హుషారుగా ఉండి ఉంటాడు. ఇది మొదటిసారి కాదు. కనీసం నెల కో సారయినా ఇలా జరుగుతూనే ఉంటుంది. చుక్కమ్మ ఎంత జాగ్రత్తగా ఉన్నా లాభం ఉండదు. దొంగచచ్చినోడి పేరు నాగులు....నాగేశ్వరరావు. చుక్కమ్మ కన్నా రెండు, మూడేళ్లు చిన్నవాడు. అంతకు ముందు ఏం చేసేవాడో తెలియదు గాని, చుక్కమ్మ నీడలో చేరిన తర్వాత మాత్రం ఈ సంవత్సర కాలమూ అతడు ఏ పనీ చేయలేదు. అవతల ఉన్న

వసారాలో ఇరవై నాలుగు గంటలూ నవారు మంచంమీద, శేషతల్పం మీది విష్ణుమూర్తిలా పడుకుని ఉంటాడు. వేళకు తినడం, సుబ్రమణిని కాల్చుకు తినడం, తొంగోడం తప్ప మరోటి ఎరగడు. అప్పుడప్పుడు చుక్కమ్మ దాచుకున్న డబ్బు మాయమైపోతూ ఉంటుంది. నాగులు కూడా మాయమైపోతాడు. రెండు, మూడు రోజులు అయిపు లేకుండా పోతాడు. ఆ తర్వాత వొట్టి చేతులతో తిరిగి వచ్చి చుక్కమ్మ పెట్టే చివాట్లన్నీ భోంచేస్తాడు. తర్వాత వాక్చాతుర్యం అంత ప్రదర్శిస్తాడు. కళ్లనీళ్ళు పెట్టుకుంటాడు. కాళ్లు పట్టుకుంటానంటాడు. లెంపలువాయించుకుంటాడు. ఇక జన్మలో తప్పుడు పన్లు చెయ్యనని చచ్చిపోయిన తల్లిదండ్రులమీద, కనుపించని దేవుడిమీదా వొట్లు వేసుకుంటాడు. మళ్లీ దారి తప్పితే చెప్పు తీసుకుని కొట్టమంటాడు. వొళ్ళు వంచి పని చేస్తానంటాడు.

చుక్కమ్మ ముందు కస్సుమని లేస్తుంది. భగభగ మండుతుంది. 'అతడాని కష్టార్జితం అట్లా దోచేందుకు సిగ్గులేదూ?' అని అరుస్తుంది. కడిదినంత పని చేస్తుంది. కష్టాలు పడి పడి ఈ రోజున ఈ మాత్రంగా ఉన్నాను. నాకు సాయపడవలసింది పోయి ఇట్లా అన్యాయం చేస్తావా?" అంటుంది. 'పోరింది....సుఖపడిపోతాను....అని కసురుకుంటుంది.

ఆ తర్వాత నాగులు తల బాదుకుని 'నేను పాపాత్ముణ్ణి ... చచ్చిపోతాను,' అని ఏడుస్తూ లేచి గొడవలికోసమో, కత్తికోసమో వెతుకుతాడు. అప్పుడు చుక్కమ్మ అడ్డుపడుతుంది. 'చాల్లే నిర్వాకం.... చెప్పొచ్చావు...చస్తావు.... అది కాదు ప్రయోజకత్వం.... ఇకనుంచి బుద్ధి తెచ్చుకుని మసలుకో చాలు..' అంటుంది. దాంతో అంతా సర్దుకుంటుంది. రాత్రి నిద్దురపోయేవరకూ అతని పక్కన మంచంలో కూర్చుని ఎన్నో బుద్ధులు చెబుతుంది. కళ్ళనీళ్లు పెట్టుకుంటుంది. అతడు మళ్ళీ వొట్లు పెట్టుకుంటాడు. ఆ తర్వాత అంతా నిశ్శబ్దం.

సుబ్రమణి మాసిన పైతుండుతో ముఖం తుడుచుకున్నాడు. వర్షపు జోరు తగ్గింది. తాటాకుల చివరల నుంచి నీళ్లు సన్నగా పడుతున్నాయి. కాకి ఒకటి నిలువెల్లా తడిసి వచ్చి చూరుక్రింద నిలబడి రెక్కలు విదిలించుకుంటున్నది.

సుబ్రమణి చూపులు రోడ్డు దిగి వస్తున్న ఆకారంపైన పడ్డాయి. అస్పష్టమైన ఆకారం కొంచెం కొంచెం స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది.

'వాడే... వొస్తున్నాడు...' అనుకున్నాడు సుబ్రమణి.

నాగులు వచ్చాడు. మనిషి మామూలుగా లేడు. వొస్తూనే తల విదిలించుకుని, 'అబ్బబ్బ ! ఏం వాన ! ఏం వాన !' అన్నాడు. నిలువెల్లా తడిసిపోయి ఉన్నాడు.

'చుక్కలూ ! తల తుడుచుకోవాలి. తుండు అందుకో అంటూ లోపలికి అడుగులేయబోయాడు.

అప్పుడు చుక్కమ్మ అపరకాళికలా లేచింది. ఆమె ముఖం కోపంతో ఎర్రబడింది. కళ్ళు నిప్పులు కక్కుతున్నాయి. గొంతు పెద్దది చేసి 'ఆగు' అని గద్దించింది.

"ఆ గక్కడే....లోపలికి రాకు" అని మళ్ళీ గర్జించింది.

నాగులు వింతగా చూస్తూ సుబ్రమణి వంక తిరిగి ఏమీ ఎరగనట్టు "ఏమిటీ ? ఏం జరిగింది !" అన్నాడు.

చుక్కమ్మ ఇవతలికి వచ్చి "ఏమీ జరగలేదు. కాని నువ్వు మాత్రం లోపల అడుగు పెట్టకు' అన్నది తీవ్రంగా.

"ఏం ?" అన్నాడు నాగులు.

"ఏమీ లేదు....లోపల అడుగుపెట్టావంటే మాత్రం కాళ్లు విరగ్గొడతాను. మర్యాదగా వెళ్ళిపో ...."

చుక్కమ్మ కర్ర అందుకుంది.

నాగులు కొంచెం జంకినట్టు కనిపించాడు. అయినా నవ్వుతూ "బాగానే ఉంది సరసం..." అని గొణిగాడు.

కాని అంతలో అతని మొహం మాడిపోయింది. నెమ్మదిగా "నీకు బాగా కోపం వచ్చినట్టుంది" అన్నాడు.

చుక్కమ్మ కర్ర రెండు చేతులలోకి తీసుకుంది. సుబ్రమణి భయ

పడ్డాడు. నాగులు అకస్మాత్తుగా కుంచించుకుపోయాడు. మొహంలో దైన్యం కురిపిస్తూ నెమ్మదిగా మొదలుపెట్టాడు.

"నేను తప్పే చేశాను....కాని ఎందుకు చేశాను?

డబ్బు సంపాయిద్దామని చేశాను. నీ కష్టం చూడలేక చేశాను. నన్ను నమ్ము. నువ్వు నా దేవతవి. పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించుకోవాలని చేశాను. ఎనిమిది వందల రూపాయలు....ఏం వొరుగుతుంది దాంతో పెద్ద క్లబ్బు కెళ్లాను. అక్కడ రూపాయికి వంద రూపాయలొస్తాయి.... వొస్తాయని వెళ్లాను. కాని కర్మ రాలేదు... మొదట్లో బాగానే ఉంది. నోట్లతో జేబులు నిండిపోయాయి. అప్పుడే లేచి రావలసింది. కాని ఇంకా ఆడాను. చక్రం తిరిగింది. పూటలో అంతా ఖాళీ....చిల్లర నోట్లు మిగిలాయి. ఇవిగో అయిదు రూపాయల నలభై పైసలు. ఇవిగో లాటరీ టిక్కెట్లు పది మొత్తం సొమ్ము ఏభై లక్షలు..''

సుబ్రమణి ముందు తడిబల్లమీద డబ్బు.... రంగురంగుల లాటరీ టిక్కెట్లు ఉంచాడు. ఆ తర్వాత భుజాలెగరవేశాడు.

మరుక్షణంలో బావురుమని ఏడుస్తూ కూలబడ్డాడు. నెత్తి బాదుకుంటూ 'ఇక దురాశకు పోను....నీ కాళ్లు పట్టుకుంటాను.... చుక్కలూ! నువ్వు కాకపోతే నన్నెవరు క్షమిస్తారు?' అంటూ ఏడవటం ప్రారంభించాడు.

చుక్కమ్మ కదలలేదు. మెదలలేదు. లావాటి ఆ కర్ర పట్టుకుని ఉగ్రంగా మహిషాసురమర్దనిలా నిలబడి ఉంది.

అతని ఏడుపు ఉధృతి తగ్గాక మొదలు పెట్టింది.

'లే ముందు. నీలాటి ఏడ్చే మగాళ్ళను చూస్తే అసహ్యం నాకు' అన్నది.

నాగులు ఆశగా చూస్తూ లేచి నిలబడ్డాడు. లోపలికి రాబోయాడు. చుక్కమ్మ పెద్దగా గర్జించింది.

'ఇటు కాదు.... దారి అటు. ఇంతకుముందే ఒక దుర్మార్గపు చచ్చినాణ్ణి వెళ్ళగొట్టాను. ఇప్పుడు నీకూ అదే గతి.... నడు ముందు బైటికి. మళ్ళీ నీ వెధవ మొహం నాకు బతికుండగా చూపించకు.'

నాగులు కంగుతిన్నాడు. మళ్ళీ ఏదో అనబోయాడు. కాని అంతలో గొంతు మార్చి వంకరగా నవ్వుతూ 'అలాగే అంటావు.... కాని.... నన్నొదిలి.... నేను లేకుండా ... బతగ్గలవా?' అన్నాడు.

చక్కమ్మ మొండిగా 'నిక్షేపంగా బతగ్గలను' అన్నది.

అతని చూపులు క్రూరంగా మారాయి.

"అంతేనా? ఇదే ఆఖరి మాటా?"

"ఆహా! ఆఖరి మాట ఇదే...."

నాగులు ఈసారి సుబ్రమణి వంక కొన్ని క్షణాలు చూశాడు. తర్వాత "అవున్లే.... నీకు నే నొక లెక్కా? ఒకణ్ణి వొదిలి బరితెగించి వొచ్చినదానివి.... నన్ను వొదిలెయ్యడం నీకు మహాతేలిక. ఇడుగో ఉన్నాడుగా అవిటోడు.... అసలిన్నాళ్ళు నేనే మోసపోయానేమో.... నా చాటున ఇద్దరూ ఏం కథలు నడిపారో...." అన్నాడు.

చక్కమ్మ ఆవేశంతో ఊగిపోతూ చేతిలోని కర్ర విసిరివేసింది. అది నాగులు కాళ్ళకు విసురుగా వెళ్ళి తగిలింది. అతడు మండిపడుతూ ఆ కర్ర చేతిలోకి తీసుకుని చక్కమ్మ మీదికి రాబోయాడు.

సరిగ్గా ఆ క్షణంలో అతని మొహంమీద దెబ్బపడింది. కొరడాతో ఛెళ్ళున కొట్టినట్టు, మాడుమీద తేలు కుట్టినట్టు అయింది. కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి. చేతిలో కర్ర కిందపడిపోయింది. మనిషి కూలబడిపోయాడు.

మళ్ళీ డొక్కలో పిడుగులాగ మరో దెబ్బ....

నాగులు ఉండచుట్టుకుపోయాడు. పొట్ట చేత్తోపట్టుకుని విలవిల లాడుతూ వెనక్కు అడుగులువేస్తూ కొంతదూరం వెళ్ళి నెమ్మదిగా నిటారుగా నిలబడి వర్షంలో తడుస్తూ కొద్ది క్షణాలు నిలబడ్డాడు. ఆ తర్వాత.... కదిలి నెమ్మదిగా అడుగులువేస్తూ దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు. కొద్ది క్షణాల్లోనే సన్నటి వర్షపు చినుకుల మధ్య అదృశ్యమైపోయాడు.

ఆ ధాటి వర్షం బాగా పెద్దదయింది.

ఇంగువ గింజలంత చినుకులు రొదచేస్తూ పడుతున్నాయి.

చుట్టూ కీచురాళ్ళ రొద.... చేత్తో తాకితే తగిలేంతగా ఘనీభ

వించిన చీకటి. అదృశ్య దుష్టశక్తులేవో కసిగా భూమిని వర్షరజ్జువులతో పైకి లాగేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నట్టు....

పాక ముందు భాగంలో సుబ్రమణి తల్లి కడుపులో ఉన్న పిల్లవాడిలా ముడుచుకు పడుకుని వణకుతున్నాడు.

లోపల చుక్కమ్మ మెత్తని బొంతలమీద వెచ్చగా పడుకుని ఉంది. అంతలో ఒక్కసారి లేచి మధ్యలో నిలబడి చూసింది.

ఎంత సేపయిందో తెలియదు సుబ్రమణికి. పైన వెచ్చనిది, మెత్తనిది ఏదో పరుచుకుంటున్నట్టనిపించి కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. పైన పరుచుకుంటున్నది దట్టమైన బొంత.... పక్కనే లీలగా ఒక ఆకారం.

కొద్ది క్షణాలు కదలకుండా నిలబడింది ఆ ఆకారం.

తర్వాత నెమ్మదిగా కదలి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

సుబ్రమణి కొద్దిసేపట్లో హాయిగా నిద్రపోయాడు. నిద్రలో మంచుతో నిండిన అందాల పర్వతశిఖరాలు, రంగురంగుల సముద్రాలూ పువ్వులూ కనిపించాయి.